

271.

Отбегнала ми Петкана
 Дури въ зелени ливаге;
 Села-та търчѣтъ по неа:
 „Постой, Петкано, почекай!
 Що ѿ ова чудо-отъ тебе,
 Що бегашъ дури въ ливаге?
 Отъ кого иматъ кабаецъ?“ —
 „Селяни, браќа рогени,
 Я да ви кажамъ, прикажамъ;
 Кабаецъ иматъ големи,

Отъ помладего девера.
 Кога сумъ дошла невѣста,
 Него сумъ нашла малечекъ,
 Со нога сумъ го леляла,
 Съ кравайче сумъ го 'ранила.
 Тога ми велить: Петкано!
 Ай да съ оба земиме! —
 За то'а бегамъ отъ него
 Дур' въ зелени-не ливаге.“

272.

Попу една, менѣ две,
 Попъ съ сѣрдить, а я не;
 Попъ си фати патерица,
 Я си 'фатифъ секирица;

Попъ помавна, я го удрифъ;
 Попъ побегна, я съ скрифъ,
 Тука види кой ѿ крифъ.

273.

„Предите, прелки, предите,
 Да омѣжиме Дремуша.“
 Дремуша дремитъ край оганъ,
 Дремуша майкѣ велеше:
 „За кого, майко, за кого,
 За кого ќе ме омѣжишъ.“ —
 „З' овчара, керко, з' овчара
 З' овчара ќе те омѣжамъ,

Да ядишъ кисело млеко.“ —
 „Нейкюмъ го, майко, овчара,
 Той иматъ многу работа;
 Туку го сакамъ орача,
 Що ядить бѣли погачи,
 Що пиетъ вино црвено,
 И прелюта-на ракиа.“

274.

Шарена Ангьо, писана,
 Месида Ангя камат-отъ,
 Ми го однесла на гумно.
 Кѣркнала жаба въ комат-отъ,
 'Си-те фати'е вили-те,
 Поп-отъ ми фати щежер-отъ;
 'Си-те фати'е въ осой-отъ,

Поп-отъ ми фати присой-отъ;
 'Си-те ми велѣтъ жаба ѿ,
 Поп-отъ ми велить мечка ѿ.
 'Си-те дойдо'е со круши,
 Поп-отъ ми дойде безъ уши;
 'Си-те дойдо'е со плочи,
 Поп-отъ ми дойде бесъ очи.